

Het bedrag van deze presentiegelden was dus niet onbelangrijk en de administratie daarover vereischte veel zorg.

In sommige steden had men daarom wat anders bedacht: men liet penningen slaan van een bepaalde waarde en gaf deze in plaats van presentiegeld, onder voorwaarde, dat de stad ze na eenigen tijd voor de volle waarde weer kon inruilen. Het oudste voorbeeld hiervan, zij het ook in eenigszins anderen vorm, vinden we in Nijmegen (1). Daar werd in 1531 «des andres daighs nae nijen jairs» bepaald, dat voortaan op elken Woensdag, als de Raad vergaderde, de tegenwoordig zijnde leden 3 «stuffers» zouden ontvangen. In 1558 werd besloten dit bedrag op 4 stuivers vast te stellen, waarvoor gewoonlijk een kan wijn bij de stadswijnkoopers gehaald werd. Om den besten wijn voor de Raadsleden te verkrijgen werd het «voir raidsam angesien», dat er «Raitztekenen» gemaakt zouden worden, elk twee Brabantsche stuivers waard, die in plaats van presentiegeld aan de Raadsleden werden uitgereikt en waarvoor deze een kan «Raitwijn» konden verkrijgen of desverkiezende de waarde daarvan in geld.

Ook andere steden lieten penningen slaan, die in plaats van presentiegeld werden uitgereikt. Zoo is van Dokkum een penning bekend, in het jaar 1582 geslagen en bij van Loon I. bl. 327 afgebeeld, van Middelburg in 1623, van 's Hertogenbosch in 1629, van Kampen in 1666, van Leiden in 1670 met herinnering aan het jaar 1574, Rotterdam in 1689, verder na dien tijd van Gouda, Haarlem, Alkmaar, Delft, 's Gravenhage, Leeuwarden, Doesburg en Groningen. Het is mogelijk, dat er bovendien van andere steden nog penningen bestaan, doch hiermede hebben we ons voor 't oogenblik niet bezig te houden.

---

(1) W. J. de Voogt, Aanteekeningen betrekkelijk de Nijmeegsche vroedschaps- en vereeringpenningen. (Niet in den handel). Amst. 1866, bl. 4 vgl.